

[Finansministeren.]

mandsloven, men at der bør ske en samlet Overvejelse og komme et samlet Forslag til Rigsdagen, og jeg er næsten tilbøjelig til at tro, at man ogsaa i Assistentkredse, hvis man skulde tage Standpunkt til det nu, vilde mene, at det er det bedste. Det har jeg ikke noget Mandat til at sige, men efter hele den Stilling, som jeg har Indtryk af, at denne Gruppe har indtaget til Kommissionsarbejdet, vil jeg nærmest være tilbøjelig til at tro, at man ogsaa i Assistentkredse mener, det er bedre, at deres Forhold bliver reguleret sammen med andre Tjenestemænds, end at de alene skulde foretrækkes, uden at andre Tjenestemænd kom med samtidig. Vi maa huske paa, at der er ogsaa nogen Tjenestemandssolidaritet indenfor de forskellige Grupper. Den kan brydes; det kan være, man mener at maatte sige, at ens egne Interesser naturligvis først skal tilfredsstilles, men hvis man ikke kan opnaa noget særligt derved, vil man altid føle sig mest tilfredsstillet — det er jeg ganske sikker paa —, naar man kan sige: Vor Gruppe har ikke forsøgt at faa nogen Særstilling, saaledes som Forholdene har udviklet sig. Vi ønsker at faa saa meget som muligt, naar Tiden kommer; men vi mener, at vi bør følges med de andre Tjenestemænd og ikke gøre noget Forsøg paa at faa vore Forhold særligt reguleret. Og jeg kan sige det ærede Medlem, at der ikke foreligger nogen som helst Tilkendegivelse overfor mig fra denne Tjenestemandsgruppes Organisationer, og det kunde dog tyde paa, at det Synspunkt, jeg har anlagt, i Virkeligheden er det rette. I og for sig er jeg altsaa villig til at beklage, at det ikke er lykkedes at føre Sagen længere frem; men som Forholdene ligger, tror jeg, at Mulighederne derfor maa betragtes som ikke værende til Stede.

Parkov: Fra vor Side gaar vi med til Lovforslaget om Udsættelsen af Revisionen til Samlingen 1930—31. Vi gør det, tvungne af Nødvendigheden. Vi beklager meget, at en saadan Udsættelse skal ske; men Forholdene ligger saaledes, som det er oplyst baade af den højtærede Finansminister og af det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen, at der ingen Vej er udenom. Derfor bøjer vi os for denne Nødvendighed.

Den højtærede Finansminister har i sin Udtalelse ikke paa noget Punkt bestridt Rigtigheden af den Fremstilling, jeg gav af Forholdene i Fjor, og dette glæder mig, fordi jeg mener, det derved er slaaet fast fra alle Sider, at Overassistentstillingen var

vedtaget baade i Folketinget og i Lands-tinget. Derfor kunde man vel nok tro, at Assistenterne kunde have nogen Forventning om, at denne Sag vilde kunne gennemføres.

Den højtærede Minister siger, at hvis man spurgte Assistenterne nu, vilde de se anderledes paa dette Forhold. Ja, det tør jeg ikke have nogen Mening om. Den højtærede Minister har ikke spurgt dem, og jeg har ikke spurgt dem; jeg ved det altsaa ikke. Men jeg forstaar og billiger for saa vidt, hvad Ministeren udtalte, at der skal være et vist Sammenhold mellem de forskellige Tjenestemandsklasser, og at ikke den ene skal ønske at opnaa nogen Fordel paa de andres Bekostning. Men det var der jo heller ikke Tale om her. Det var jo erkendt i hvert Tilfælde fra tre Partiers Side, at der virkelig var en Særstilling for Assistenternes Vedkommende, og naar der er en Særstilling paa Grund af de tjenstlige Forhold, er der i og for sig intet mærkeligt i, at de ogsaa faaar en Særstilling med Hensyn til deres Lønningsforhold.

Imidlertid, nu er Sagen berørt her, og Tjenestemændene har saa Adgang til at tage op til Overvejelse og maaske nærmere tage Stilling til de Udtalelser, der her er fremsat, og saa se, hvorvidt de har haft nogen Grund til at tro, at der skulde komme noget ud af alt det, som blev stillet dem i Udsigt inden Valget i Foraaret. Hvad det senere Udfald af Revisionen vil blive for de forskellige Tjenestemandsklassers Vedkommende, skal jeg ikke nu udtale noget som helst om; men jeg vil stadig bede om, at man ogsaa indenfor Tjenestemandskommissionen vil have i Erindring, at der i begge Rigsdagens Ting var en særlig Forstaaelse af, at det var ganske særlige Forhold, Assistenterne var underkastet.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg vil gerne have Lov til at sige til det ærede Medlem, at der ikke foreligger noget om skuffede Forventninger fra Tjenestemændenes Side. Det, som Tjenestemændene kunde vente fra en eventuel socialdemokratisk Regering, var, at hele dette Spørgsmaal vilde blive taget op til Undersøgelse, og det er det ogsaa blevet; det har vi foranlediget. At denne Undersøgelse endnu ikke har ført til noget Resultat, kan Regeringen jo ikke gøre ved. Det er grundet i Forholdenes Natur. Jeg tror derfor ikke, man kan sige, at der fra Tjenestemændenes Side er nogen som helst Grund til Skuffelse med Hensyn til Regeringens Handlinger. Det er da ogsaa karakteristisk nok, at der